

پیام تبریک سال ۱۴۰۳

(پیام سال یازدهم)

دکتر علی اکبر سیاری (استاد دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی)

حلول سال نو و بهار پرطراوت را که نشانه قدرت لایزال الهی و تجدید حیات طبیعت می باشد را به تمامی مردم ایران به ویژه کارکنان عرصه بهداشت و درمان کشور تبریک و تهنیت عرض نموده و سالی سرشار از سلامتی و موفقیت را از درگاه خداوند سبحان برای همه مردم ایران و جهان از خدای رحمان مسئلت دارم.

حضرت علی (ع) آن امامی که ۴۵ سال حکمرانان کشور وعده تمسک به سیره کشورداری و عدالت علوی منتسب به او را داده اند در بستر مرگ به فرزندانش ۳ توصیه می کند: تمسک به تقوای الهی، نظم امرکم و اصلاح ذات بین. خدایا به ما مردم، حکمرانان و مسئولین کشور توفیق بده که این سه نصیحت را سرلوحه برنامه هایمان در امور زندگی فردی، اجتماعی، کشورداری و اداره امور کشور و روابط بین الملل در سال ۱۴۰۳ قرار دهیم.

یقیناً قلبت سبوح
و لا اله الا الله
یوم الحول والاحزاب
یدبر الیلیم والایمان
حول حالنا الی احسن الحال

آغاز سال نو فرصت مناسب و سنت حسنه‌ای برای برقراری ارتباط مؤثر در زمینه تعامل و گفت‌وگو، تبادل اطلاعات و احساسات، همدلی و آشنایی مردم ایران با شادی‌ها، غم‌ها، مشکلات و سختی‌های زندگی، نوآوری‌ها، اندیشه‌ها و کارآفرینی‌های جدید با همدیگر، کشور و جهان است.

در آغاز سال نو (۱۴۰۳) با توجه به شرایط سختی که در سال ۱۴۰۲ بر مردم کشورمان به لحاظ اقتصادی گذشت، یکی از مهم‌ترین دغدغه‌های ما مردم این است که چه کنیم تا در سال ۱۴۰۳ زندگی بهتر و سالم‌تری داشته باشیم و حال خود و خانواده‌مان، همسایه‌ها، همکاران، اقوام، دوستان و همه مردم ایران نسبت به سال گذشته خردمندانه‌تر، سالم‌تر، با کیفیت‌تر، با معنویت بیشتر و همراه با احساس بهتر توأم با شادی، سرزندگی، موفقیت، سلامتی، امنیت روانی، شکوفائی و رضایتمندی و امید بیشتر به آینده شود.

چه کنیم تا وضعیت موارد زیر بهتر شود؟

سلامت مردم، عدالت و رفاه اجتماعی، امنیت روانی، علم و اخلاق، آزادی، امید به آینده، رضایت و اعتماد مردم به نظام، کارآمدی نظام در حل مشکلات و معضلات به وجود آمده به ویژه در حوزه آسیب‌های اجتماعی و سلامت مردم، تورم، رکود اقتصادی، کاهش قدرت خرید مردم و ارزش پول ملی، فساد اقتصادی، رانت‌خواری، آسیب‌های کسب و کار مردم، ریاکاری، دروغ، بیکاری، فقر، تغییر اقلیم آب و هوا که منجر به خشک‌سالی و کم‌آبی، آلودگی‌های طولانی مدت هوا، حوادث جاده‌ای در کشور که سالانه منجر به چندین هزار نفر معلول و مرگ می‌شود که همه این موارد آسیب‌رسان به سرمایه اجتماعی در کشور شده است.

چه کنیم تا در این منطقه آشوب‌زده نقشه دشمنان کشور برای بر هم زدن وحدت، امنیت، اقتدار ملی، درهم شکستن مقاومت و تحمل مردم، تسلیم به شکست ناخواسته حکمرانی، آسیب به تمامیت ارضی کشور و ناامید شدن مردم به آینده بهتر و بی‌اعتمادی گسترده مردم به مسئولین و کارآمدی نظام، کم‌اثرتر و حتی خنثی شود، چه کنیم تا روابط بین‌المللی‌مان با کشورهای دیگر بهتر و مردم کشور بتوانند به جای تحریم‌ها که چیزی

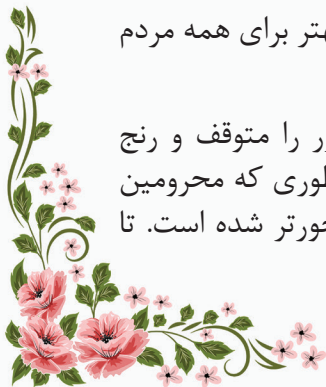
جز تورم، رکود اقتصادی، گرانی، کاهش قدرت پول ملی، خطر ورشکستگی اقتصادی کشور را به همراه نداشته است، شاهد کاهش فشار به مردم، کشور و رونق اقتصادی در کشور باشیم.

ضمن تبریک سال نو برای کسانی که برای تامین امنیت، حفظ تمامیت ارضی کشور، حفظ، تامین و ارتقاء سلامت مردم، تولید علم و فن آوری، مبارزه با فساد و رانت خواری، گرانی، تورم، شفافیت عملکرد نظام، مسئولیت پذیری، پاسخگو نمودن حکمرانان و مدیران، کارآمد کردن حکمرانی در کشور، بهبود وضعیت رفاهی و معیشت پایدار مردم و خلق امید به آینده که بزرگترین انرژی است و ایجاد فضای تعامل و گفت‌وگوی موثر و سازنده در سطح خانواده، استانی، ملی و بین‌المللی و توسعه کشور، تلاش می‌کنند؛ آرزوی سلامتی، موفقیت نموده و قدردان این تلاش‌ها باشیم و برایشان آرزوی موفقیت نماییم.

در پیام سال ۱۴۰۱ پاسخ این سوال که شرط برون‌رفت از شرایط موجود و شرط بقای امنیت، اقتدار ملی، تمامیت ارضی و نظام جمهوری اسلامی را در تغییر وضع موجود دانستیم، ضرورت تغییر، شرایط کشور، راهکارهای تغییر، سخنی با مدیران و مسئولان کشور را در این زمینه به تفصیل در حد فهم خود نوشتیم رجوع شود به آن پیام. و پیام‌های دیگر که از سال ۹۳ تاکنون در حد وسع، فهم و توان خودم از سر خیرخواهی نوشته و منتشر کرده‌ام رجوع شود. مشارکت مردم در راهپیمایی ۲۲ بهمن سالروز پیروزی انقلاب اسلامی و انتخابات ۱۱ بهمن‌ماه دلالت بر آن دارد که هنوز جمعیت بزرگ از مردم ایران وفادار به نظام، امیدوار به آینده‌ای که حکمرانان نظام بتوانند کارآمدتر در جهت حل مشکلات و چالش‌های گسترده کشور عمل کنند.

باید کشورمان را جای زیباتری برای زندگی با کیفیت بهتر برای همه مردم ایران بسازیم.

تداوم تحریم‌های ظالمانه بر ایران رشد اقتصادی کشور را متوقف و رنج سنگین اقتصادی مردم را روز به روز مضاعف کرده به طوری که محرومین و فقرا بیشتر و طبقه متوسط در کشور کوچک‌تر و رنجورتر شده است. تا

مساله ارتباطات بین‌المللی ایران به طریقی که منافع ملی کشور در اولویت آن قرار نگیرد، روندها نشان می‌دهد که مسیر کشور در جهت بدتر شدن به پیش خواهد رفت.

گفتمان پیشرفت، توسعه، آبادانی و امید به بهبود بخشیدن زندگی مردم و ایران را باید زنده نگاه داریم. از ناامید کردن مردم و ناامید شدن و رها کردن مردم و کشور باید بپرهیزیم.

همیشه در محاسبات زندگی فردی، خانوادگی و کشورمان اهداف و آرزوهایمان را در چارچوب توانائی‌ها و امکاناتمان انتخاب و دنبال کنیم. خطای حکمرانان کشور که نتوانسته‌اند بین اهداف و آرزوهایشان و توانایی و امکانات کشور تعادل برقرار کنند را تکرار نکنیم.

مشروعیت حاکمان در گرو عملکردشان و پاسخگوئی‌شان به جامعه و مردمی که بر آنان حکمرانی می‌کنند است. لذا برای جبران ناکارآمدی و کاهش مشروعیت و مقبولیت‌شان باید مسیری را انتخاب کنند که عقب‌ماندگی‌ها را جبران کنند، نه آن که به عقب برگردیم و پسرقت داشته باشیم و هر روز بگوییم دریغ از پارسال.

همانطور که ملوانی، خلبانی و رانندگی دستاورد بشری است، حکومت‌داری، کشورداری و حکمرانی را دستاورد بشری بدانیم و دانش و مهارت آن را از مسیر زمینی و بشری کسب کنیم و در آسمان‌ها دنبال آن نگردیم. ولی توکل‌مان به خدا باشد و از او همیشه مدد بجوئیم.

انسان توسعه یافته می‌تواند با ذهن علمی، شخصیت کاری، مسئولیت‌پذیری، و پاسخگوئی، نظم و قاعده‌مند و نقدپذیری با خردورزی، آزاد اندیشی، تفکر منطقی، اخلاق‌مداری با استفاده از علم و تکنولوژی روز با تمرکز بر هدف، پایدار بودن، استمرار و حوصله و صبور بودن در جهت بهبود کسب و کار مردم در راستای رفاه مادی و تعالی معنوی زندگی مردم سطح رفاه جامعه را می‌تواند بهتر نماید و کشور را بر مدار توسعه قرار دهد و از عقب ماندگی‌های مزمین بین‌نسلی، کشور را به ساحل نجات برساند.

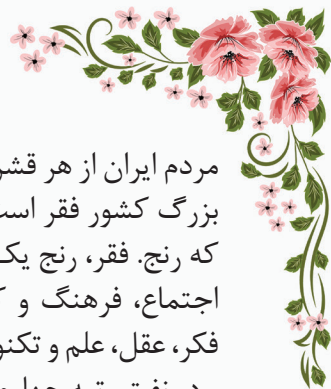
خدایا به ما مردم کمک کن در این فرصت محدودی که در این دنیا به ما داده‌ای بتوانیم زندگی بهتری را برای خودمان و مردم کشورمان فراهم کنیم. اگر فردی، بنگاهی، شرکتی، حکومتی و ملتی نتواند بین منابع، استعدادها، امکاناتش از یک طرف و اهداف و آمال و آرزوهایش با دقت، نظم، انضباط و سازماندهی، برنامه‌ریزی، آینده‌نگری، بهره‌وری بر مبنای محاسبات ریاضی ارتباط معقولی برقرار کند، همیشه در فراز و نشیب و عدم توازن، هرج و مرج، نابسامانی و غیرقابل پیش‌بینی غوطه‌ور خواهد بود و در ناکارآمدی و از دست دادن مقبولیت و مشروعیت غرق خواهد شد.

یکی از قدرتمندترین نیازهای بشری نیاز به تاثیرگذاری است. مردم ایران می‌خواهند در سرنوشت خودشان تاثیرگذار باشند، می‌خواهند اثری از خودشان بر جای بگذارند، ۱۵۰ سال است که در این راستا تلاش می‌کنند، هنوز مشارکت‌جو هستند ولی هنوز موفق نشده‌اند.

ولی هنوز با امید تلاش می‌کنند که محیطی برای زندگی‌شان فراهم کنند که بتوانند استعدادهای خدادادی‌شان را شکوفا کرده و به حداکثر بهره‌وری برسانند و نقشی سازنده در کشور داشته و ایفای نقش کنند. در آن صورت جامعه در عین پویایی اصلاح‌پذیر هم خواهد بود و در مسیر درست پیش خواهد رفت، مردم با هر سلیقه و فکری همدیگر را خواهند پذیرفت و به همدیگر مهر خواهند ورزید.

برای بالا بردن تاب‌آوری، تحمل سختی‌ها و نبریدن و ناامید و منفعل نشدن مردم به ویژه در شرایطی که پروژه‌ای از طریق فضای مجازی به طور شبانه‌روزی در کشور در جریان است که روی ذهن و مغز مردم کار می‌شود تا ناامیدی، یاس را بر روحیه مردم قالب کند، چاشنی این پروژه ناکارآمدی حکمرانی در کشور است. تلاش می‌شود که انتقادات به اعتراض و سپس عصیان و خشم و یاس و نفرت تبدیل شود تا به مرحله‌ای برسد که پروژه فروپاشی از درون کشور که سال‌هاست آرزوی بدخواهان کشور است را تسریع کند.

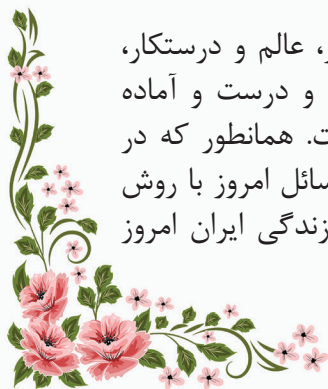

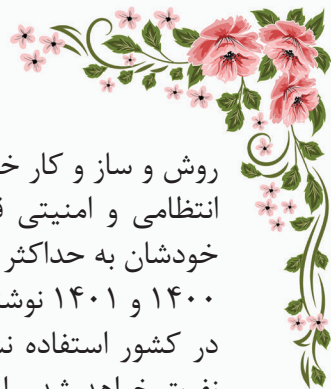
مردم ایران از هر قشر و گروهی احساس چیز باختگی دارند. یکی از مشکلات بزرگ کشور فقر است. فقر فقط آفت طبقه فقیر در کشور نیست، همان طور که رنج، فقر، رنج یک فقیر به تنهایی نیست، عاملی برای ویرانی یک جامعه، اجتماع، فرهنگ و کشور است. فقر بدترین دشمن نظم و انضباط، قانون، فکر، عقل، علم و تکنولوژی و توسعه در کشوری شده است که در گاز رتبه دوم و در نفت رتبه چهارم از نظر جغرافیایی در موقعیت ممتازی را جهان داراست. متأسفانه این لشکر بزرگ در حال گسترش در کشور رنجور و بیمار ما است. برای این لشکر بزرگ چه راهکاری برای رسیدگی به نیازهایشان، نارضایتی، خشم و تنفرشان اندیشیده‌ایم؟ کشوری که حکم مادر برای این مردم را دارد در اثر فقر، این لشکر مادرشان را خواهند کشت و تجزیه خواهند کرد. در حال حاضر مردم را به چند گروه می‌توان تقسیم کرد:

۱. عده‌ای بار سفر بسته‌اند و مسیر مهاجرت از کشور را در پیش گرفته‌اند بخصوص متخصصین که خسارت بزرگی برای کشور است و متأسفانه برنامه‌ای برای این شکل فعلاً وجود ندارد.
۲. عده‌ای وضع موجود را پذیرفته‌اند و حامی آن در هر شرایطی هستند، در عین حال نگران وضع موجود هستند.
۳. عده‌ای منتقد وضع موجودند ولی به فکر اصلاح و پیدا کردن راه حل برای چالش‌ها و مشکلات کشور و آرزومند و امید به اثرگذاری در جهت بهبود شرایط موجود با روش علمی، عقلانی، کارآمد نه احساسی و هیجانی و در صدد تغییر شرایط موجود در جهت بهبود آن هستند.
۴. عده‌ای منفعل و منتظرند ببینند چه می‌شود و بیشتر ناراضی و افسرده و منتقد هستند؛ به فکر راه حلی هم نیستند.
۵. عده‌ای خشمگین و مایوس و ناامید منتظرند که فرصتی فراهم شود تا زیر میز بزنند و به خیابان‌ها ریخته و همه چیز را به هم بریزند. این‌ها لشکرهای پیاده آتش به اختیار بالقوه در کشورند که آمادگی دارند کشورشان که مادرشان است را به کشتن و تجزیه شدن بدهند که امیدوارم هیچ‌وقت آن‌روز نرسد چون این پروژه دشمنان مردم ایران است.

زندگی یک جدال است و همواره زمینه شکست وجود دارد ولی اگر از شکست‌ها و سختی‌ها نترسیم و در صدد پیدا کردن راه حل برای شکست‌ها و سختی‌ها باشیم و امید و گشایشی و راهی برای گوش دادن به صدای مردم برای درک نیازها، نارضایتی‌ها، خشم و یاس مردم وجود داشته باشد، از دل سختی‌ها فرصت آفریده خواهد شد و افق‌گشایی خواهد شد. باید گوش شنوایی برای درک و فهم و تحلیل نیازها، نارضایتی‌ها، انتقادات در کشور درست شود و و پاسخ‌افناعتی داده شود. حداقل اگر نمی‌توانیم پاسخ‌افناعتی بدهیم، با مردم که صاحبان کشور هستند وارد گفت‌وگو شویم. ظرفیت‌ها، توانائی‌ها و محدودیت‌های کشور را بازگو کرده و از مردم صادقانه طلب کمک کنیم. از تجربیات، توانائی‌های آنان کمک بخواهید چون گوش حساس و پاسخ به موقع و سریع می‌تواند انتقادات و اعتراضات را کم و مشکلات را قابل تحمل کند. شرایط را برای مشارکت همگان که معجزه می‌کند را فراهم کنید. همان‌طور که یک ارکستر سمفونی خود به خود به وجود نمی‌آید، مشارکت همگان خود به خود به وجود نمی‌آید و دوام نمی‌آورد؛ لذا برای تحقق آن، زمینه مساعد آن را که در دانش و تجربه بشری است باید فراهم و موانع را برداریم. مردم کشور را به خودی، نخودی و بی‌خودی گروه‌بندی نکنیم. ایران را برای همه مردم ایران با هر قوم و نژاد دینی و عقیده‌ای بپذیریم. ترس‌زدائی یکی از ابزارهای لازم برای مشارکت همگان است. گوش شنوا داشتن برای اینکه صدای زمزمه‌های منتقدین و اعتراض‌ها، نیازها و انتظارات مردم و در عین حال پاسخگوئی به موقع و موثر، اعتمادسازی که پایه‌های آن صداقت و راستگوئی، امانت‌داری، وفای به عهد و گفت‌وگو و ارتباط موثر است و در عمل این‌ها را به صورت کمی باید نشان بدهیم. این‌ها زمینه‌ساز مشارکت همگانی است.

در مشارکت همگانی افراد با شخصیت محکم و استوار، عالم و درستکار، راستگو، امانت‌دار، راسخ، متخصص با اعتقادات محکم و درست و آماده برای خدمت و ساختن آینده ایران شکل خواهد گرفت. همان‌طور که در جنگ، مشارکت همگانی مردم اتفاق افتاد. ولی حل مسائل امروز با روش نظامی‌گری و امنیتی زمان جنگ جواب نمی‌دهد. سازندگی ایران امروز

روش و ساز و کار خودش را دارد ضمن آن که کشور نیاز به نیروی نظامی، انتظامی و امنیتی قدرتمند دارد ولی تلاششان باید در حوزه مسئولیت خودشان به حداکثر کارآمدی باید برسد. همانطور که در پیام‌های سال‌های ۱۴۰۰ و ۱۴۰۱ نوشته‌ام اگر از ظرفیت علمی و انسان‌های اندیشمند موجود در کشور استفاده نشود انتقادهای، تبدیل به اعتراض، بعد عصیان، خشم و نفرت خواهد شد و این‌ها با لشکرهای فقیری که در رویای یک زندگی بهتر و آبرومندی هستند، افزوده خواهد شد. ای کاش رویای این لشکر دستیابی به دانایی، دانش، علم و فناوری روز از طریق تلاش و یادگیری، نوآوری و خلاقیت و کارآفرینی می‌شد چون این عامل رسیدن به قدرت و ثروت در رقابت‌های جهانی است. به همین خاطر برای رسیدن به این رویا عده زیادی کشور را که مادرشان است را رها کرده و مهاجرت می‌کنند.

برای تاب‌آوری، تحمل سختی‌ها نبریدن و ناامید و منفعل نشدن و بالا بردن توانایی فردی - اجتماعی در تحمل سختی‌های زندگی در کشور تا فراهم شدن شرایط تغییر مطلوب در جهت حل مشکلات در سه حیطه زیر افرادی که قصد ماندن در کشور را دارند چه باید بکنند؟

- در حیطه سلامت جسمی، روانی
- در حیطه اجتماعی
- در حیطه اقتصادی

در حیطه سلامت جسمی، روانی

برای امنیت روان و از دست ندادن امید، کنترل استرس، اضطراب، افسردگی و ناامیدی همانطور که از سلامت جسم‌مان باید محافظت کنیم، از سلامت روان‌مان هم باید به روش علمی محافظت کنیم.

- استفاده از مشاورین به شرح ویژگی‌هایی که گفته شد.
- متوسل شدن به رسن‌هایی در زندگی که ما را نگاه دارند. این رسن‌ها برای هر کس متفاوت هستند. عده‌ای به خدا، دین و عرفان، به هنر از قبیل موسیقی، نقاشی، مجسمه‌سازی و شعر علاقه‌مند هستند، عده‌ای به مطالعه

تاریخ، فلسفه، ادیان، فرهنگ، ادبیات عده‌ای به ویژه مطالعه تاریخ ۱۵۰ ساله ایران اخیر کمک کننده است چون ظرفیت وجود ما را بالا می‌برد و عده‌ای به نوشتن، با نوشتن انسان به آرامش می‌رسد.

- افراد سمی را از اطرافمان باید حذف کنیم. افراد سمی افرادی هستند که همیشه از ناامیدی، یاس و خبرهای منفی روی اعصابمان رژه می‌روند.
- افراد مثبت و امیدوار را با خودمان بیشتر و بیشتر همراه کنیم.

- معنی بخشیدن به رنج‌ها عامل مهمی در تحمل رنج‌های زندگی است چون موقعی که به رنج معنی ببخشیم تحمل آن آزار دهنده نیست. مثل جنگجویی که آگاهانه و داوطلبانه جبهه جنگ را انتخاب کرده است. کسانی که می‌خواهند در ایران بمانند باید به رنج‌های اقتصادی، اجتماعی و سیاسی برای خودشان معنی ببخشند.

- زندگی را به دانشگاهی برای یادگیری مستمر و مادام‌العمر و تجربه‌اندوزی تبدیل کنیم.

- مهارت ارتباط موثر و خوب را فرا بگیریم چون ارتباط خوب، زندگی را خوب می‌کند.

- علاقه اصلی و شور و شوق و نقاط قوت خودمان را کشف و تقویت کنیم.

- در راه بین‌المللی اندیشیدن و کار کردن به ویژه کسب و کارهای جدید در فضای مجازی و دیجیتال که مرز نمی‌شناسد را تمرین کنیم و تلاش کنیم به شبکه‌های بین‌المللی کسب و کار بپیوندیم. این راهی است برای بین‌المللی شدن و جبران محدودیت بین‌المللی ایجاد شده برای کشور.

در حیطه اجتماعی

در حیطه اجتماعی چه باید کرد؟

- روابط با همدیگر را بهتر کنیم، به خانواده، دوستان، نیازمندان، فقرا و بیماران کمک کنیم.

- به همدیگر احترام بگذاریم از حال همدیگر خبر بگیریم و نوع دوستی را ترویج دهیم.
- به همدیگر کمک کنیم، دست همدیگر را بگیریم، نه پای همدیگر را.
- اگر مسئولیتی داریم، آن را به درستی انجام دهیم و مسئولیت پذیری، پاسخگوئی را ترویج کنیم.
- کار درست را درست انجام دهیم.
- کارهای کوچک ولی موثر را حتماً به نتیجه برسانیم، نگوئیم چه فایده‌ای دارد.
- آنچه بلد هستیم چه در زمینه کسب و کار، چه در حرفه‌ای به دیگران بیاموزیم و در امر یاددهی و یادگیری خست به خرج ندهیم و آن را تبدیل به فرهنگ ملی کنیم.
- امانت‌داری و وفای به عهد را ترویج و مطالبه‌گر فساد ستیزی و فقرزدائی در کشور باشیم.
- از امراض مسری، تکبر، حسد، حرص، طمع، دروغ، تملق، ریاکاری، غیبت و تهمت پرهیز کنیم.
- نقد منطقی، فرهنگ گفت‌وگوی سازنده، گوش شنوا، چشم بینا داشتن را تمرین و ترویج کنیم و آن را تبدیل به فرهنگ ملی کنیم.
- مسئولیت‌پذیری و پاسخگوئی را در همه حال ترویج کنیم.
- تلاش کنیم توانمندی خودمان و کسانی که می‌توانیم را ارتقاء و به حداکثر برسانیم.
- مشارکت و مسئولیت اجتماعی‌مان را ارتقاء دهیم و دامنه آن را افزایش داده در قالب ثمن‌ها در کشور فعالیت‌هایمان را بیشتر کنیم. بخصوص کسانی که توانائی تخصصی، حرفه‌ای و اقتصادی بیشتری دارند و در کسب و کارشان موفق هستند در این حوزه بیشتر فعال شوند.

در حیطه اقتصادی چه باید کرد؟

شرایط اقتصادی کشور به علت آن که دولت‌های ادواری در ایران توانایی تعادل بین اهداف، آرمان‌ها و آرزوها و امکانات نداشته و رعایت نکرده‌اند، در نتیجه توان حل مشکلات تامین پولی مورد نیاز را نداشته‌اند و برای تامین منابع راه‌های اشتباه رفته و می‌روند.

متاسفانه در دهه ۹۰ وضع بدتر و شیب تندی به خود گرفته است، به طوری که سطح رفاه مردم طی دهه ۹۰ حدود ۳۷ درصدی کاهش پیدا کرده است. از سال ۱۳۹۰ به بعد شاخص فقر روند بدتر شدن از ۱۹/۳ در سال ۹۰ به ۳۰/۴ درصد در سال ۱۴۰۰ رسیده است. نرخ تورم رسمی کشور در سال آغاز دولت سیزدهم مردادماه ۱۴۰۰، ۴۵/۷ (مرکز آمار ایران) بوده در پایان مردادماه ۱۴۰۲ به ۴۶/۷ درصد رسیده، قیمت مرغ و گوشت در مدت ۳ سال سه برابر شده است، در نتیجه سفره اکثریت مردم روز به روز کوچک‌تر، کم کیفیت و گران‌تر شده است. قیمت دلار در مردادماه سال ۱۴۰۰، ۲۵/۶۰۰ تومان، در این روزها هر دلار آمریکا به ۵۷ هزار تومان رسیده است. معنی و تفسیر این اعداد دلالت به آن دارد که روند فقر در کشور رو به بدتر شدن است و در این دهه با شتاب بیشتری به پیش رفته است و قدرت خرید ما مردم و ارزش پول ملی در حال از بین رفتن است چون دولت‌ها توانایی حل مشکلات پولی خود را نداشته و ندارند کسانی که قصد ماندن در ایران را دارند چه باید بکنند و چگونه مردم ایران از دارایی‌هایشان حفاظت کنند تا مبتلا به بیماری دولت که واگیر است، نشویم.

دارایی: آن چیزی است که برای ما پول می‌آورد و بدهی: آن چیزی است که پول ما را می‌گیرد. ما مردم مسئولیت حل مشکلات خودمان را باید خودمان بر عهده بگیریم. هوش مالی مان را باید با استفاده از مسیر زیر بدون استفاده از رانت و ایجاد فساد بهبود بخشیم:

۱. از راه کسب و کار سالم دارائی و پول بیشتر کسب کنیم.

۲. راه کاری برای حفاظت از دارائی و پول کسب شده را پیدا کنیم.

۳. بودجه‌بندی و برنامه‌ریزی برای پول کسب شده را یاد بگیریم.
 ۴. استفاده از پول به عنوان ابزاری برای کسب دارایی بیشتر از طریق سرمایه‌گذاری شامل طلا، سکه، ارز، ملک، مسکن، بورس، خودرو، سهام، پس‌انداز، بازار دیجیتال، بانک، سرمایه‌گذاری کنیم که این مورد نیاز به دانش روز، تجربه و هوش مالی و مشاوره گرفتن از مشاور مالی و اقتصادی و حقوقی دارد.
 ۵. ارتقاء مستمر آگاهی مالی برای حل مشکلات مالی خودمان چون دولت توانایی حل مشکلات مالی خود را ندارد، چه برسد که مشکلات مالی ما را حل کند.
- ولی ما باید مشکلات مالی پیش آمده را فرصتی برای یادگیری ۵ مورد بالا بدانیم و هوشیاری مالی خودمان را تقویت کنیم.
- مثل کودکی که ابتدا راه رفتن را یاد می‌گیرد، بعد می‌دود و در مسابقات دو شرکت می‌کند، ما هم باید این مسیر را یاد بگیریم تا به یک کارشناس و مشاور مالی برای خودمان تبدیل شویم ولی تا این شرایط برای ما فراهم شود، ضرورت دارد از یک مشاور مالی و اقتصادی و حقوقی با ویژگی‌های زیر کمک بگیریم.
- ویژگی‌های مشاوره‌ای که باید انتخاب کنیم:
۱. متخصص در رشته مورد نظر و از پیشکسوتان رشته خود باشد.
 ۲. درستکار و حسن شهرت داشته باشد.
 ۳. در کسب و کار حرفه‌ای خود موفق باشد، با تجارب خوب قابل ارائه و قابل سنجش کمی باشد.
 ۴. مفاهیم علم، عقل، تفکر، تجربه، فهم و شعور، عشق و انسانیت، درستکاری، صداقت و راستگویی را در خود نهادینه کرده باشد و جنبه عملی آن را نشان داده باشد.
 ۵. انسان‌ها را دوست بدارد و به آن‌ها احترام بگذارد.

اگر چنین مشاوره را پیدا کردید، حتماً به من هم معرفی فرمائید. یکی از اولویت‌ها برای ما مردم، افزایش هوش مالی در شرایط موجود کشور است.

درآمدهای مشروع از کجا می‌آیند؟ این‌ها به چهار گروه درآمدی تقسیم می‌شوند. توجه کنید بحث ما رانت‌خواری، ایجاد فساد اقتصادی نیست:

۱. گروه درآمدی کارمندی و کارگری؛ یعنی کار کردن برای دیگران. در شرایط موجود کشور این گروه بدهکاران و رنجوران‌اند.

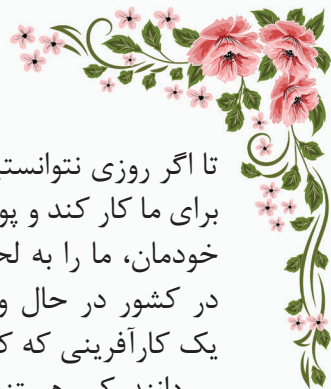
۲. گروه درآمدی مشاغل آزاد، کار کردن برای خود (خویش فرمایان) مثل پزشکان، حقوقدانان، متخصصین، تکنسین‌ها، کسبه، مشاورین، باغداران و کشاورزان و دامداران. این گروه فرد برای خودش کار می‌کند و این کسب و کارها بدون حضور صاحب کسب و کار رونقی ندارد. این نوع کسب و کار قابل واگذاری به دیگران نیست. این گروه در کسب و کارشان کار می‌کنند نه بر روی آن وضع. این گروه در شرایط عادی خوب است ولی امروز این‌ها در حال کوچک شدن و تحلیل رفتن هستند.

۳. صاحبان شرکت‌های بزرگ تولیدی - خدماتی. این‌ها کارآفرینانی هستند که سیستم درست می‌کنند. سیستم‌سازی، کلید ثروت‌آفرینی است. چون سیستم برایشان کار می‌کند. این‌ها تیم دارند. با افرادی سر و کار دارند که باهوش، تجربه و توان بالای تخصص سر و کار دارند. اهداف و آرزوهای بزرگی را دنبال می‌کنند.

۴. راه سرمایه‌گذاری: سرمایه‌گذاران می‌خواهند که سرمایه‌شان به جای خودشان کار کند و پول دربیآورد. آن‌ها در بازار طلا، نقره، سکه، ارز، ملک و املاک، خودرو، کارهای تجارت و بازرگانی، اوراق بهادار، بورس، صندوق‌های سرمایه‌گذاری و بانک‌ها سرمایه‌گذاری می‌کنند.

در کشور ما که در بی‌ثباتی، ناامنی اقتصادی است، تامین مالی از نظر رسیدن به امنیت، استقلال و آزادی اقتصادی خیلی سخت است. ولی برای امنیت روانی، آسایش و آرامش‌مان ضرورت دارد حتماً چاره‌ای بیندیشیم

تا اگر روزی نتوانستیم کار کنیم یا دچار از کار افتادگی شدیم، سرمایه‌مان برای ما کار کند و پول بیاورد. چه کنیم که پول و سرمایه‌مان، بدون فعالیت خودمان، ما را به لحاظ درآمد تامین کند؟ چون صندوق‌های بازنشستگی در کشور در حال ورشکستگی و پاسخگوی تعهداتشان نیستند. لذا مثل یک کارآفرینی که کننده کار هستند افراد مصمم، یادگیرنده، اهل ریسک، می‌دانند کی هستند، کجا هستند، چه می‌کنند، فرمان زندگی کسب و کارشان دست خودشان است، شبکه‌ای از افراد آماده کار و با نبوغ و هوش مالی بالا دارند، اهل خلاقیت نوآوری و ابتکار هستند. ما هم می‌توانیم کارآفرین باشیم. پروفیسور یونس محمد بنیان‌گذار گراهام بانک (بانک گرسنگان) در بنگلادش می‌گوید اکثر مردم ظرفیت کارآفرینی دارند ولی خودشان را نیافته‌اند، بنابراین ما باید کارآفرینی را یاد بگیریم و تمرین کنیم و خودمان را بیابیم.

باید میل به یادگیری و تغییر و رشد را در خودمان تقویت کرده و پرورش دهیم. کارآفرین‌ها در گروه درآمدی ۳ و ۴ قرار دارند و در گروه ۳ سیستم‌سازی و قابل فروش کردن و به فروش رساندن سیستم و محصول سیستم را به خوبی می‌دانند و سرمایه‌گذار پیدا کردن برای آن را بلد هستند. همه این‌ها نتیجه کارآفرینی است. این‌ها بر روی کسب و کارشان کار می‌کنند، نه در کسب و کارشان. هدف ما باید استقلال مالی، امنیت اقتصادی یا آزادی مالی باشد یعنی به مرحله‌ای برسیم که پول برای ما کار کند، نه ما برای پول. پس باید مثل یک کارآفرین عمل کنیم.

برای این منظور باید یک سبد سرمایه‌گذاری داشته باشیم که در همه‌ی شرایط بازدهی داشته باشد. در همه‌ی فراز و نشیب‌های تورم و کاهش ارزش پول ملی در امان باشیم. باید یاد بگیریم روی چیزهای مهم و ارزشمند زندگی مان تمرکز کنیم.

اشتباهات و ایرادهای خودمان را نباید از خودمان مخفی کنیم.

تفکر انتقادی را باید یاد بگیریم و تمرین کنیم.

گفت‌وگوی سازنده را باید تمرین کنیم.

دست همدیگر را بگیریم نه پای همدیگر را.
یاد بگیریم که احساسات و رفتارمان را کنترل کنیم.
تا نظم‌پذیری، ذهن علمی و محاسبه‌گرم‌ان را تقویت کنیم و یادگیری
تجربه‌اندوزی، مستمر و مادام‌العمر را پیشه خود کنیم.
ظرفیت کارآفرینی وجودمان را تقویت و از کارآفرینان سالم بیاموزیم.

در سال ۱۴۰۳ ارتباط خود را با خدای سمیع، علیم، حکیم، حی و قیوم بهبود بخشیم و ندا سر دهیم:

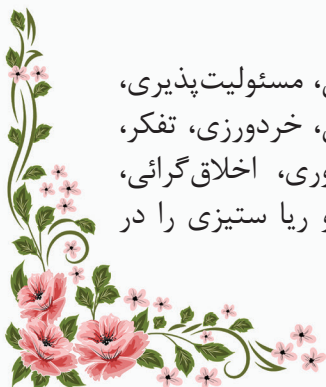
• خدایا در سال جدید زندگی بهتر و سالم‌تر، زندگی شرافتمندانه،
سعادت‌مندانه و شایسته توام با شادی که مورد رضایت تو و برای ما لذت‌بخش
باشد، نصیب همه مردم ایران و جهان نما.

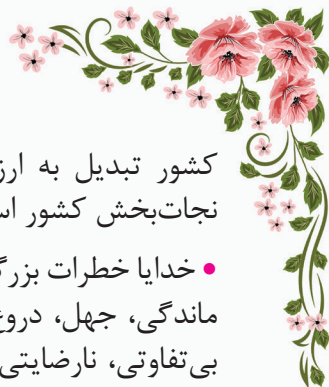
• خدایا نجات کشور در دست کارآفرینان سالم، وفادار به مردم و کشور
است. شرایط کار و حضور موثر را برایشان فراهم فرما.

• خدایا کمکمان کن که از روش کشورداری گذشته‌مان تاکنون و زندگی‌مان
درس بیاموزیم، برای امروز زندگی کنیم و به فردا امید داشته باشیم و
برای نعمت‌هایی که به ما عطا کرده‌ای، تو را شاکر باشیم. و کار درست را
درست انجام دهیم. واقعیت‌های کشور را نیز درک کنیم. اهداف، آرزوها،
آرمان‌هایمان را با واقعیت‌ها، امکانات، منابع کشور هماهنگ کنیم و تعادل
بین دخل و خرج خودمان و کشورمان برقرار کنیم. منافع ملی را و نیاز
کشور و مردم را بر هر مورد دیگری مقدم بداریم.

• خدایا توفیق ادراک و فهم درست شرایط مردم و کشور را به مسئولین و
مدیران و صاحبان ثروت و قدرت در کشور عنایت کن.

• خدایا کمکمان کن تا فرهنگ نجات‌بخش قانون‌گرائی، مسئولیت‌پذیری،
گفت‌وگو، نقد‌پذیری و رواج انتقاد مشفقانه، آزاداندیشی، خردورزی، تفکر،
تعقل، تدبر، علم، دانائی، کارآفرینی، خلاقیت، نوآوری، اخلاق‌گرائی،
عدالت‌ورزی، ظلم و فساد ستیزی، جهل‌زدائی، تملق و ریا ستیزی را در

کشور تبدیل به ارزش و مطالبه‌گری همگانی نماییم تا ثمره‌ی آن که نجات‌بخش کشور است را شاهد باشیم.

• خدایا خطرات بزرگی که مردم و کشور را در اثر ظلم، بی‌عدالتی، فقر، عقب ماندگی، جهل، دروغ، تزویر و ریا، فساد، تکبر، تملق، چاپلوسی، ناامیدی، بی‌تفاوتی، نارضایتی و یاس تهدید می‌کند را به دست توانای خودت و با کمک کردن به اندیشمندان و علاقه‌مندان به اسلام، ایران و مردم این کشور رفع فرما.

• خدایا به حکمرانان و مدیران ما توفیق بده به این درک برسند همانطور که ملوانی، خلبانی، رانندگی دستاورد بشری است، کشورداری و حکمرانی را هم دستاورد بشری بدانند و همانطور که هواپیما با ۳۰۰ سرنشین را به دست هر کسی نمی‌سپاریم، امورات کشور ۸۵ میلیونی را هم به دست هرکسی نسپاریم.

• خدایا در سال ۱۴۰۳ حاکمیت قانون در کشور، پاسخگو نمودن حکمرانان، مدیران و مسئولان، آزاداندیشی و حق اظهار نظر در مسائل و تصمیمات کشور، مبارزه اثربخش با فساد، آرامش پایدار برای کشور و مردم و سهیم کردن مردم در برخورداری از منابع کشور به اندازه فعالیتشان را فراهم فرما و شرایط را برای مفسدین اقتصادی، چاپلوسان و متملقین و ریاکاران و دروغ‌گویان سخت‌تر کن.

• خدایا کمکمان کن و به ما توفیق ده که عمرمان را در غفلت و فراموشی از تو، خودمان، مردم، کشورمان و جهانی که در آن زندگی می‌کنیم، نگذرانیم.

• خدایا کمکمان کن مروج ایمان، تقوای الهی و عمل صالح و خیر که اساس دین است، باشیم. از عباراتی از این دست: «بخشید»، «اشتباه کردم»، «نمی‌دانم»، «باید مطالعه کنم» یا «در این مورد که نمی‌دانم می‌پرسم بعد جواب می‌دهم»، «خواهش می‌کنم»، «ممنونم»، از این جملات زیبایی پر از مهر و دلنشین بیشتر در سال ۱۴۰۳ استفاده کنیم.

• خدایا امیدمان توئی. مسئولین و مدیران کشورمان را از خواب غفلت و فراموشی در قبال وظایف سنگین خود که اولین آن مسئولیت‌پذیری

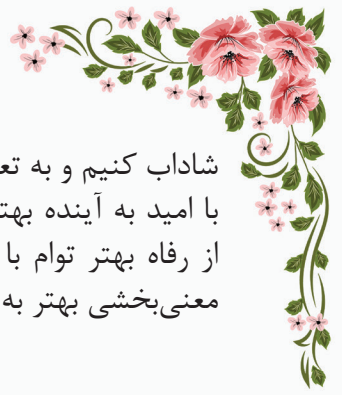
و پاسخگویی به نیازها و بخشی از گرفتاری‌ها و مشکلات مردم در اثر تحریم‌های ظالمانه که لشکر فقرا را بزرگ‌تر و بزرگ‌تر کرده، بیکاری، گرسنگی، فساد، ناکارآمدی، بی‌اعتمادی مردم و آسیب‌های اجتماعی در کشور، بیدار فرما و ایشان را در اتخاذ تصمیمات و سیاست‌گذاری‌های درست و گفتار و رفتار و عملکرد پسندیده توأم با صداقت و راستگویی و امانت‌داری و وفای به عهد موفق بدار و به ایشان توان تعامل و گفت‌وگوی موثر، صبورانه و عاقلانه با مردم کشور و سایر ملل جهان عنایت کن و در این راه به آنان توفیق ده که در مقابل این‌ها به وظایفشان آشنا شوند و عمل کنند. شهامت و جسارت قبول تغییر در وضع موجود حکمرانی و کشورداری را عنایت فرما.

• خدایا مسئولین، مدیران کشور و ما مردم را از بیماری‌ها آسیب‌رسان از قبیل ناشنوایی که صدای نارضایتی مردم از عملکرد کشورداری در سطح ملی و بین‌المللی را نمی‌شنوند، نابینایی، که درد و رنج و خشم مردم را نمی‌بینند، احساس نارضایتی، یاس و ناامیدی، که کانال ورود شیطان و سوسه‌گران خناس در جان و نفس ما است و علت بخشی از آن مربوط به عملکرد مدیران و حکمرانان است، خودشیفتگی و توهم و در خیال زندگی کردن، خودبزرگ‌بینی که ریشه در تکبر دارد، چاپلوسی، تملق، ریا، امتناع از نقد منطقی و آزاداندیشی در کشور در امان بدار و ناتوانی آنان را در تعادل بین منابع، اهداف، آرمان‌ها و آرزوهایشان را بهبود ببخش.

• خدایا ماه‌ها است مردم فلسطین به ویژه مردم غزه در بدترین شرایط از نظر زندگی در بی‌پناهی، آوارگی و زیر بمباران‌های مستمر در فقر، گرسنگی، بیماری و مرگ تدریجی قومی رها شده‌اند. یآوری جز تو ندارند، شر آمریکا، اسرائیل و حامیانش را به خودشان برگردان و از این مصیبت این مردم را نجات بده.

• خدایا گل‌ها جواب زمین تو به سلام آفتاب هستند. به ما مردم، مسئولین و مدیران کشور توفیق بده که نه زمستانی باشیم که همدیگر را بلرزانیم و نه تابستانی که همدیگر را بسوزانیم. بهاری باشیم تا همه را برویانیم و

شاداب کنیم و به تعادل برسانیم و مثل گل‌های بهاری پیام‌آور زندگی توام
با امید به آینده بهتر و مشکلات و سختی‌های کمتر همراه با برخورداری
از رفاه بهتر توام با رونق اقتصادی، عدالت اجتماعی، آزادی‌های مدنی و
معنی‌بخشی بهتر به زندگی‌مان در سال ۱۴۰۳ شویم.

سال نو مبارک

اسفند ۱۴۰۲

سال ئۆمىرىڭ